

دفاع از برقراری رابطه علنی ایران-آمریکا به زبان ساده!

بحث رابطه ایران و آمریکا، بحث رابطه یا عدم رابطه نیست
بلکه بحث مخفی ماندن یا علنی و رسمی شدن این روابط است

دکتر مسعود امید masoudomidir@yahoo.com

نظرات له و علیه در باره دفاع از برقراری رابطه علنی بین ایران و آمریکا سبب شد تا علل دفاع از این رابطه به شرح زیر بیان گردد.

۱. رابطه بین جمهوری اسلامی و آمریکا هیچگاه قطع نبوده است بلکه پس از اشغال سفارت آمریکا در تهران، این رابطه از فاز علنی به فاز مخفی منتقل شده است. دلالتان اسلحه و نفت و نیروهای اطلاعاتی از عناصر کلیدی این رابطه مخفی هستند و به دلیل ماهیت مخفی این روابط، هیچ نظارت ملی بر روند ارتباطات و مذاکرات وجود ندارد. بحث رابطه ایران و آمریکا، بحث رابطه یا عدم رابطه نیست بلکه بحث مخفی ماندن یا علنی و رسمی شدن این روابط است. علنی شدن این روابط به ضرر مافیای قدرت و ثروت بوده و به شفاف تر شدن مذاکرات و امکان نظارت ملی بر آن کمک خواهد کرد. یکی از علل اساسی قدرتمند بودن آقای هاشمی رفسنجانی در جمهوری اسلامی، داشتن روابط حسنه با دلالتان نفت و اسلحه (منوچهر قربانی فر، عدنان خشوچی، صادق طباطبایی، اولیور نورث، مایکل له دین و ...) می باشد که با علنی شدن این روابط به چنین مناسباتی لطمه خواهد خورد.

۲. ولایت خودکامه فقیه هیچگاه از قطع علنی رابطه با آمریکا متضرر نشده است و فرزندان آقای خزعلی و واعظ طبسی به راحتی موفق به اخذ ویزای آمریکا می شوند ولی ملت ایران همواره از قطع علنی این روابط متضرر شده و اقشار مختلف ملت اعم از بیماران، دانشجویان، محققین و اساتید دانشگاهها، و خانواده های مهاجرین باید بار گران سفر به کشورهای دیگر را به دوش کشیده و تقاضای ویزای اکثر آنها به دلیل همین تیرگی علنی روابط رد شود. متأسفانه، مخالفان علنی شدن این روابط از منافع این اقشار غافل هستند و با انتقاد از مفاد نامه یا اینکه علنی شدن این روابط ممکن است به تقویت جمهوری اسلامی بیانجامد، حقوق فردی شهروندان ایرانی را قربانی مصالح کلان سیاسی می کنند.

۳. علنی شدن رابطه ایران و آمریکا سبب تقویت تبادلات فرهنگی و علمی اندیشمندان دو کشور شده و به روند عادی شدن مناسبات دو کشور کمک می کند. قبل از اینکه به تاثیرات علنی شدن این روابط در بافت قدرت در جمهوری اسلامی توجه شود شایسته است تا به تاثیر روابط علنی در گسترش مناسبات و نهادهای دموکراتیک در ابعاد علمی و فرهنگی توجه گردد. حتی اگر جمهوری اسلامی از علنی شدن این روابط سود ببرد چون بهره آن به ملت و خصوصاً مهاجران ایرانی خارج از کشور نیز می رسد باید از آن استقبال کرد. به نظر نگارنده این سطور، دغدغه نخبگان ایران باید استیفای حقوق ملت باشد نه زندانی شدن در برخوردهای ضدی با مقامات جمهوری اسلامی.

۴. هزینه سنگین اقتصادی که ملت ایران به دلیل قطع رابطه علنی با آمریکا متحمل شده است یک خسارت ملی است و صرف نظر از اینکه چه نیرویی در ایران حاکم باشد باید برای جلوگیری از این خسارت چاره ای اندیشید. سفر مراجعین به سفارت آمریکا به کشورهای منطقه به دلیل عدم وجود سفارت آمریکا در تهران و خرید تجهیزات آمریکایی با چندین واسطه به قیمت کلان، هزینه های سنگینی بر سرمایه های ملی ایران تحمیل کرده است و با کینه علیه جمهوری اسلامی نمی توان به سادگی از کنار این معضل گذشت.